

Từ đó

Phan Mạnh Quỳnh

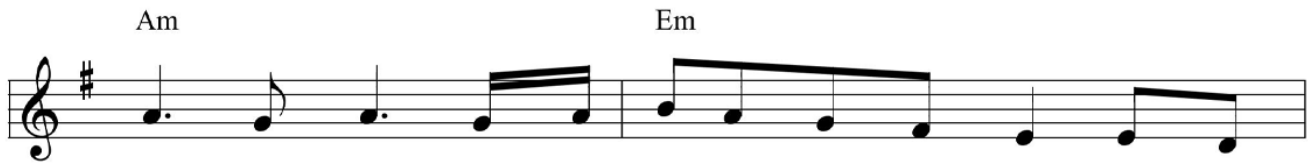
Và hôn tôi, từ đó, là khúc ca vang trong ngàn. Làm đôi

môi rạng rỡ, tình ban đầu. Hòa vào cây, vương vào nắng, và

giác mơ tôi có nàng. Trong bài ca, ta bước thênh thang.

Khi dừng chân, nhặt chiếc lá rơi trong gió chiều. Và hoàng

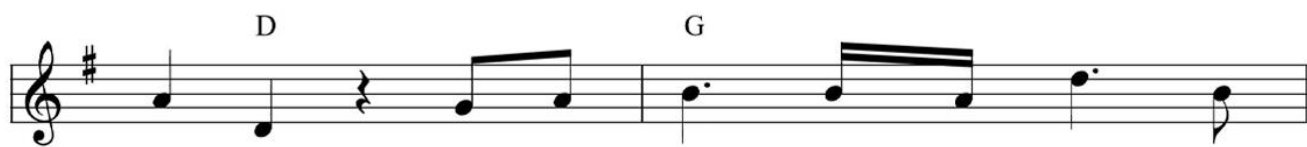
hôn, chợt đến, làm tôi nhớ hờ hờ. Khi mùa xuân nhành hoa

tím em đưa tay cài. Nghe từ tim rung lên hân hoan. Và hôn

tôi, từ đó, là khúc ca vang trong ngàn. Làm đôi môi, rạng rỡ, tình

ban đầu. Hòa vào cây, vương vào nắng, và

giấc mơ tôi có nàng. Trong bài ca, ta bước thênh thang.

Thấy nhớ, chiếc lá vừa rơi. Chiều nổi gió, có những mộng mơ.

Ngậm nhanh cỏ dại trên môi, tôi khác một ngày.

Nơi, bình yên, niềm vui giữa tháng năm học trò. Có đồng

xanh, phượng thắm, đạp xe qua chợ vải và. Em cùng tôi, là muôn

nốt âm thanh diệu kỳ. Bản tình ca, sương mai chi ta lắng

D G Em

nghe. Và hồn tôi, từ đó là khúc ca vang trong ngàn. Làm đôi

C G D G

môi, rạng rỡ, tình ban đầu. Hòa vào cây, vương vào nắng, và

Em C D G

giấc mơ tôi có nàng. Trong bài ca, ta bước thêm thang.